

WSP Wielkopolskie Stowarzyszenie Podatkowe

doradca

nr 4/2016

ISSN 1642-8110

Szanowni Czytelnicy,

przełom roku to odpowiedni moment na podsumowanie swojej działalności oraz zapoznanie się z nowymi obowiązkami, które czekają nas w najbliższym czasie. Tym razem początek nowego roku przynosi nowości i zmiany w przepisach podatkowych. I tak od 1 stycznia 2017 roku wchodzi kolejna nowelizacja ustawy o VAT a wraz z nią obowiązek wielu podmiotów do comiesięcznego przekazywania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji o ewidencji prowadzonej dla celów VAT w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego. JPK to schemat, który umożliwi urzędowi skarbowym przeprowadzanie kontroli w sposób elektroniczny, a także, albo przede wszystkim ma podnieść efektywność oraz skuteczność ściągania podatków. Docelowo, każda firma będzie musiała udostępnić swoje dane finansowo-księgowe kontrolerowi na jego żądanie.

W niniejszym wydaniu biuletynu na uwagę zasługują również informacje o zmianach w przepisach ustawy o PIT, CIT i Ordynacji podatkowej, a także krótka wzmianka o projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców, który przewiduje utworzenie Konstytucji Biznesu, tj. pakietu dokumentów dającego przedsiębiorcom więcej wolności gospodarczej.

W stałej rubryce Orzecznictwo Sądów Administracyjnych podajemy najnowsze wybrane wyroki WSA, NSA oraz interpretacje indywidualne dyrektorów Izb Skarbowych.

Nowy rok szkoleniowy zaingerujemy wykładami na temat zmian wchodzących od 2017 roku w przepisach podatkowych VAT oraz podatkach dochodowych PIT, CIT, które poprowadzą kolejno Panowie Tomasz Wojewoda i Tomasz Beger. Odbędą się one w styczniu 2017 roku, na które serdecznie zapraszamy.

Z okazji Nowego Roku pragniemy życzyć naszym Czytelnikom wszelkiej pomyślności, zdrowia i wytrwałości w nadążaniu za zmianami w przepisach podatkowych, a także ich stabilizacji

Redakcja

Spis treści

I.	AKTUALNOŚCI	
1.	Początek roku podatkowego – wybory podatników PIT i CIT	3
2.	Zmiany w PIT, CIT i Ordynacji podatkowej	12
3.	Zmiany w VAT w 2017 roku dotyczące rejestrowania i wykreślenia podatników z rejestru VAT.....	14
4.	Zmiany w zakresie kas rejestrujących od 2017 roku	18
5.	Stosowanie 15 % stawki CIT od 2017 roku	20
6.	Bezpłatna aplikacja JPK – komunikat Ministerstwa Finansów	21
7.	Konstytucja biznesu, czyli wolność gospodarcza praktyce.....	22
8.	Kompensata a koszty podatkowe w 2017 roku – wyjaśnienie Ministerstwa Finansów	24
9.	Podatek od sprzedaży detalicznej – zaniechanie jego poboru, obowiązek złożenia deklaracji oraz nowelizacja ustawy	25
10.	Leasing operacyjny – wyjaśnienia Ministerstwa Finansów.....	26
11.	Podatek od nieruchomości w spółce cywilnej – interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów	27
12.	Wydatki na odbudowę zniszczonych środków trwałych - interpretacja organu podatkowego	28
II.	INFORMACJA O PRZEPISACH	30
III.	ORZECZNICTWO SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH I INTERPRETACJE	33

I. AKTUALNOŚCI

1. Początek roku podatkowego- wybory podatników PIT i CIT.

U podatników PIT i CIT początek roku podatkowego wiąże się z podjęciem decyzji w wielu kwestiach podatkowych. Dokonane w tym okresie wybory rzutują na rozliczenia z urzędem skarbowym w danym roku podatkowym, a w niektórych przypadkach również w latach następnych.

1.1. **Forma opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej.**

Podatnicy PIT prowadzący działalność gospodarczą w zakresie opodatkowania dochodów (przychodów) z tej działalności mają do wyboru:

- skalę podatkową,
- podatek liniowy,
- ryczałt od przychodów ewidencjonowanych, kartę podatkową.

Uwaga. Podatnik PIT decyzję o zmianie stosowanej do tej pory formy opodatkowania powinien zgłosić w nieprzekraczalnym terminie do 20 stycznia roku podatkowego, czyli na 2017 r. do 20 stycznia 2017 r.

Podatnicy CIT nie mają możliwości wyboru formy opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej. Od 2017 r. do dochodów z takiej działalności będą mogli stosować stawkę w wysokości 19% lub 15% podstawy opodatkowania.

Stawka CIT w wysokości 15% podstawy opodatkowania będzie mogła być stosowana przez dwie grupy podatników:

- 1) małych podatników,
- 2) podatników rozpoczynających działalność (tylko w roku podatkowym, w którym rozpoczęli działalność).

Status małego podatnika - w zakresie podatku CIT - ustala się na podstawie art. 4a pkt 10 updop.

W 2017 r. małym podatnikiem będzie podatnik, u którego przychody ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego VAT) nie przekroczą w 2016 r. kwoty 5.157.000 zł.

Zasadniczo mali podatnicy oraz rozpoczynający działalność będą mogli stosować 15% stawkę CIT od 1 stycznia 2017 r. Jednak podatnicy, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpocznie się przed dniem 1 stycznia 2017 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2016 r., będą stosowali do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy o CIT, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2016 r., tj. będą opłacali

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

CIT w wysokości 19%. Tak wynika z art. 8 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. poz. 1550).

Ustawodawca określił ograniczenia w stosowaniu 15% stawki CIT. Podatnicy nie będą mieli możliwości stosowania tej stawki w roku rozpoczęcia działalności, jak również w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym, jeśli powstał w efekcie operacji restrukturyzacyjnych określonych w art. 19 ust. 1a updop, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., tj. zostali utworzeni:

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, z wyjątkiem przekształcenia spółki w inną spółkę, albo
- 2) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą lub spółki niebędącej osobą prawną, albo
- 3) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które wniosły na poczet kapitału podatnika uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1.000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14 updop, albo
- 4) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej wnoszące, tytułem wkładów niepieniężnych na poczet kapitału podatnika, składniki majątku uzyskane przez te osoby albo jednostki w wyniku likwidacji innych podatników, jeżeli te osoby albo jednostki posiadały udziały (akcje) tych innych likwidowanych podatników.

Wymienieni podatnicy w roku rozpoczęcia działalności oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym muszą stosować 19% stawkę CIT.

Ponadto podatnicy utworzeni w okresie od dnia 28 września 2016 r. do końca 2016 r. w wyniku wymienionych operacji restrukturyzacyjnych, będą stosowali w roku podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2016 r. podstawową 19% stawkę CIT. Tak wynika z art. 7 powołanej wcześniej ustawy z dnia 5 września 2016 r.

Nowej 15% stawki CIT nie będą mogły stosować także podatkowe grupy kapitałowe (art. 19 ust. 1b updop, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.).

1.2. Sposób wpłacania zaliczek na podatek.

Podatnicy PIT opodatkowani według skali podatkowej lub podatkiem liniowym oraz podatnicy CIT, zobowiązani są do wpłacania w trakcie roku podatkowego zaliczek na podatek dochodowy. Mogą je wpłacać za okresy:

- miesięczne (w podstawowej lub uproszczonej formie) albo
- kwartalne.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Podatnicy PIT - przedsiębiorcy opodatkowani zarówno według skali podatkowej, jak i podatkiem liniowym, zobligowani są do opłacania zaliczek od dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej. Zasadniczo zaliczki te uiszczają miesięcznie, a ich wysokość zależy od bieżąco osiągniętego dochodu.

Podatnicy PIT opłacający podatek według skali podatkowej oraz podatek liniowy, za wyjątkiem tych, którzy po raz pierwszy podjęli działalność w roku podatkowym albo w roku poprzedzającym rok podatkowy, mają możliwość wpłacania zaliczek miesięcznych w uproszczonej formie. Stosując tę formę, zaliczkę ustala się w wysokości 1/12 kwoty obliczonej od dochodu z działalności gospodarczej wykazanego w zeznaniu złożonym w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy albo w roku podatkowym poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata.

Zawiadomienie o wyborze uproszczonej formy wpłacania zaliczek należy złożyć w formie pisemnej właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego lub na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Uwaga. Zawiadomienie o wyborze na 2017 r. uproszczonej formy wpłacenia zaliczek należy złożyć do 20 lutego 2017 r.

Omawianego zawiadomienia nie muszą składać podatnicy, którzy złożyli je w 2016 r. lub latach wcześniejszych i w 2017 r. zamierzają nadal korzystać z uproszczonej formy ustalania zaliczek.

Podatnik PIT obliczający podatek według skali podatkowej lub obliczający go w wysokości 19% (podatek liniowy), jeżeli posiada status małego podatnika lub rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej, może korzystać z kwartalnego sposobu opłacania zaliczek na podatek. O wyborze kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek trzeba zawiadomić właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Zawiadomienie może być także złożone na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Uwaga. Mały podatnik zawiadomienie o wyborze na 2017 r. zaliczek kwartalnych zobowiązany jest złożyć w nieprzekraczalnym terminie do 20 lutego 2017 r., a rozpoczynający działalność - do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu.

Złożenie zawiadomienia skutkuje opłacaniem zaliczek kwartalnych również w latach następnych. Nie muszą go zatem składać podatnicy, którzy złożyli je w 2016 r. lub latach poprzednich i w 2017 r. zamierzają nadal korzystać z omawianego sposobu opłacania zaliczek.

Podatnicy CIT- podstawową formą dokonywania rozliczeń z tytułu podatku CIT są zaliczki miesięczne, których podstawą naliczania jest dochód ustalony za dany okres rozliczeniowy, pomniejszony o ewentualne odliczenia. Od tak ustalonej podstawy opodatkowania należy wyliczyć podatek - w wysokości 19% lub 15% (niższa stawka będzie mogła być stosowana od 1 stycznia 2017 r.). Na rachunek urzędu skarbowego wpłaca się różnicę pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Zaliczki miesięczne należy odprowadzić do urzędu skarbowego w terminie do 20 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Natomiast zaliczkę za ostatni miesiąc roku podatkowego wpłaca się w terminie do 20 dnia pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego. Przy czym nie wpłaca się zaliczki za ostatni miesiąc roku podatkowego, jeżeli przed upływem terminu do jej wpłaty podatnik złoży zeznanie i dokona zapłaty podatku na zasadach określonych w art. 27 ust. 1 updop.

Podatnicy CIT mają możliwość wpłacać zaliczki w uproszczonej formie (zaliczki uproszczone). Zasady i warunki ustalania zaliczek uproszczonych regulują przepisy art. 25 ust. 6-10 updop. Zaliczki uproszczone są zaliczkami miesięcznymi i muszą być wpłacane w takich samych terminach jak zaliczki miesięczne (nie mogą być wpłacane raz na kwartał).

Uproszczona forma wpłacania zaliczek polega na tym, że podatnicy wpłacają zaliczki miesięczne w danym roku w wysokości 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu złożonym w roku poprzedzającym dany rok podatkowy. Jeżeli w tym zeznaniu podatnicy nie wykazali podatku należnego, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości 1/12 podatku należnego wynikającego z zeznania złożonego w roku poprzedzającym dany rok podatkowy o dwa lata. Jeżeli również w tym roku podatnicy nie wykazali podatku należnego, wówczas nie są możliwe wpłaty zaliczek w uproszczonej formie.

Wymaga podkreślenia, że podatnicy nie mogą dokonać wyboru, z którego zeznania podatkowego będą brali pod uwagę dane przy ustalaniu zaliczek uproszczonych. Jeżeli rok podatkowy podatnika CIT pokrywa się z rokiem kalendarzowym, w roku podatkowym 2017 podstawą do wyliczenia podatku powinien być podatek należny wykazany w zeznaniu za 2015 r. (złożonym do urzędu skarbowego w 2016 r.). Dopiero gdy w zeznaniu tym podatnik nie wykazał podatku należnego, może wziąć pod uwagę podatek wynikający z zeznania za 2014 r. (złożonego do urzędu skarbowego w 2015 r.).

Przykładowo – u podatnika CIT rok podatkowy jest rokiem kalendarzowym. Podatek dochodowy za rok 2015 wynikający z zeznania CIT-8 złożonego przez niego do urzędu skarbowego w 2016 roku wyniósł 24.000 zł. Podatnik powinien wpłacać w roku 2017 zaliczkę uproszczoną na podatek dochodowy w wysokości 2.000 zł (24.000 x 1/12).

Jeżeli zeznanie CIT-8, z którego podatek należny będzie stanowił podstawę ustalania wysokości zaliczki uproszczonej, dotyczy roku podatkowego, który trwał krócej lub dłużej niż 12 kolejnych miesięcy - podatnicy mogą wpłacać zaliczki miesięczne za dany rok podatkowy w uproszczonej formie w wysokości podatku należnego, wykazanego w tym zeznaniu, przypadającego proporcjonalnie na każdy miesiąc tego roku podatkowego, którego zeznanie dotyczy.

Jeżeli podatnik złoży korektę zeznania powodującą zmianę wysokości podstawy obliczenia miesięcznych zaliczek płaconych w uproszczonej formie, kwota tych zaliczek:

- ulega zwiększeniu lub zmniejszeniu, odpowiednio do zmiany wysokości podstawy ich obliczenia - jeżeli zeznanie korygujące zostało złożone w urzędzie skarbowym do końca roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, za który zaliczki są płacone w formie uproszczonej,

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

- ulega zwiększeniu lub zmniejszeniu począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została złożona korekta, odpowiednio do zmiany wysokości podstawy ich obliczenia - jeżeli zeznanie korygujące zostało złożone w roku podatkowym, za który zaliczki są płacone w formie uproszczonej,
- nie zmienia się - jeżeli zeznanie korygujące zostało złożone w terminie późniejszym niż terminy wymienione wcześniej.

Takie same zasady postępowania obowiązują również, w sytuacji gdy właściwy organ podatkowy określi należny podatek w innej wysokości niż to wynikało z zeznania albo zeznania korygującego.

Decydując się na ustalanie zaliczek uproszczonych, podatnicy mają obowiązek zawiadomić o tym fakcie właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie. Ważne jest również, aby złożyć je terminowo, tj. w terminie wpłaty pierwszej zaliczki w roku podatkowym, w którym po raz pierwszy wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek.

Uwaga. Podatnik CIT, którego rok podatkowy pokrywa się z rokiem kalendarzowym, chcąc wpłacać w 2017 r. zaliczki uproszczone, powinien o tym fakcie zawiadomić w formie pisemnej urząd skarbowy w terminie do 20 lutego 2017 r.

Wybrana uproszczona forma wpłacania zaliczek i zadeklarowana w zawiadomieniu przekazanym naczelnikowi urzędu skarbowego obowiązuje również w latach następnych. Oznacza to, że omawianego zawiadomienia nie muszą składać podatnicy, którzy złożyli je w 2016 r. lub latach wcześniejszych i w 2017 r. zamierzają nadal korzystać z uproszczonej formy ustalania zaliczek.

Podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą oraz mali podatnicy mogą zdecydować, by rozliczać zaliczki co kwartał, a nie co miesiąc. Wpłacanie kwartalnych zaliczek jest możliwe w przypadku:

- podatników rozpoczynających działalność - w pierwszym roku podatkowym oraz
- małych podatników - w każdym roku podatkowym.

Regulacje dotyczące ustalania i wpłacania kwartalnych zaliczek na podatek dochodowy są zawarte w art. 25 ust. 1b-2 updop.

Zasady ustalania wysokości zaliczki kwartalnej są analogiczne do zasad ustalania zaliczki miesięcznej. Zaliczkę za dany kwartał oblicza się w rachunku narastającym od początku roku podatkowego. Stanowi ją różnica pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie kwartały.

Zaliczki za okres od pierwszego do trzeciego kwartału roku podatkowego wpłaca się do urzędu skarbowego do 20 dnia każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka. Przy czym przez kwartał rozumie się kwartał roku kalendarzowego. Za ostatni kwartał roku podatkowego zaliczkę wpłaca się do 20 dnia pierwszego miesiąca następnego roku podatkowego. Podatnik nie wpłaca zaliczki za ostatni kwartał, jeżeli przed upływem terminu do jej wpłaty złoży zeznanie i dokona zapłaty podatku na zasadach określonych w art. 27 ust. 1 updop.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Uwaga! Podatnik CIT rozpoczynający działalność gospodarczą lub posiadający status małego podatnika, chcąc wpłacać zaliczki za okresy kwartalne, musi złożyć do urzędu skarbowego zawiadomienie w formie pisemnej o wyborze kwartalnej metody wpłacania zaliczek, w terminie do 20 dnia drugiego miesiąca roku podatkowego.

Zawiadomienia o wyborze kwartalnej metody wpłacania zaliczek nie trzeba składać co roku, gdyż zawiadomienie to dotyczy lat następnych.

Zaliczek kwartalnych nie mogą płacić rozpoczynający działalność podatnicy CIT, którzy zostali utworzeni:

- w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników albo
- w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo
- przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro.

Uwaga. Chcąc zrezygnować z zaliczek uproszczonych lub kwartalnych, trzeba o tym fakcie zawiadomić na piśmie właściwego naczelnika urzędu skarbowego (w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy).

1.3. Metoda ustalania różnic kursowych.

Podatnicy PIT prowadzący księgi rachunkowe oraz podatnicy CIT w celu prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania, realizując transakcje w walutach obcych, są zobowiązani do ustalania różnic kursowych.

Wymienieni podatnicy różnice kursowe ustalają na podstawie:

- art. 24c updof lub art. 15a updop - metoda podatkowa ustalania różnic kursowych, albo
- przepisów o rachunkowości, pod warunkiem że w okresie nie krótszym niż trzy lata podatkowe sporządzane przez podatników sprawozdania finansowe będą badane przez podmioty uprawnione do ich badania - metoda rachunkowa (bilansowa).

Tak wynika z art. 14b ust. 1 i 2 updof oraz art. 9b ust. 1 updop.

Natomiast podatnicy PIT nieprowadzący ksiąg rachunkowych są zobowiązani do ustalania różnic kursowych z zastosowaniem metody podatkowej.

Uwaga!_Przyjęcie metody podatkowej rozliczania różnic kursowych nie wymaga spełnienia żadnych warunków ani zgłoszenia tego wyboru w urzędzie skarbowym.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Podatnik dodatnie lub ujemne różnice kursowe zalicza odpowiednio do przychodów lub kosztów uzyskania przychodów.

Wybór metody rachunkowej (bilansowej) ustalania różnic kursowych na potrzeby ustalania podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym jest obostrzony następującymi wymaganiami:

- o wyborze tej metody podatnicy muszą zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego, w którym zaczną ją stosować, a w przypadku podatników rozpoczynających działalność - w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia,
- rozliczanie różnic kursowych tą metodą powinno być stosowane przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda,
- w okresie stosowania tej metody sporządzane przez podatnika sprawozdania finansowe muszą być badane przez podmioty uprawnione do ich badania.

Rezygnacja z metody rachunkowej (bilansowej) ustalania różnic kursowych również musi zostać zgłoszona w formie pisemnej do urzędu skarbowego. W tym przypadku podatnik ma czas na zgłoszenie rezygnacji z tej metody do końca roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym zamierza z niej zrezygnować. Przy czym rezygnacja może nastąpić dopiero po upływie trzech lat podatkowych stosowania tej metody.

Uwaga! Podatnicy kontynuujący działalność gospodarczą (w tym podatnicy CIT, których rok podatkowy jest tożsamy z rokiem kalendarzowym), jeśli w 2017 r. zamierzają:

- *stosować metodę rachunkową (bilansową) rozliczania różnic kursowych, muszą o tym zawiadomić w formie pisemnej urząd skarbowy do 31 stycznia 2017 r.,*
- *zrezygnować z metody rachunkowej (bilansowej) ustalania różnic kursowych, powinni w terminie do 2 stycznia 2017 r. (31 grudnia 2016 r. przypada bowiem w sobotę) złożyć stosowne w tej kwestii zawiadomienie do urzędu skarbowego.*

1.4. Moment powstania przychodu z tytułu wpłat na poczet przyszłych dostaw towarów lub usług.

Za datę powstania przychodu z działalności gospodarczej uważa się zasadniczo dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień wystawienia faktury albo uregulowania należności (art. 14 ust. 1c updof i art. 12 ust. 3a updop). Jednak stosownie do art. 14 ust. 3 pkt 1 updof i art. 12 ust. 4 pkt 1 updop, do przychodów nie zalicza się pobranych wpłat lub zarachowanych należności na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, a także otrzymanych lub zwróconych pożyczek (kredytów), w tym również uregulowanych w naturze, z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów).

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Z kolei na podstawie art. 14 ust. 1j-1l i 3a updog oraz art. 12 ust. 3g-3i i 4h updog w przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, podatnicy mogą przyjąć za datę powstania przychodu dzień pobrania wpłaty. Mają oni taką możliwość, jeżeli w odpowiednim terminie zawiadomią właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Uwaga! Podatnik może ustalać przychody z wpłat na poczet dostaw towarów i usług, podlegających zarejestrowaniu w kasie rejestrującej w dacie pobrania wpłaty pod warunkiem, że w terminie do 20 stycznia roku podatkowego (podatnik CIT do 20 dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego) zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Jeżeli podatnik dopiero rozpoczyna ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej, wspomniane zawiadomienie powinien złożyć w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek zawiadomienia organu podatkowego spoczywa na wszystkich jej wspólnikach.

Dokonany wybór dotyczy również lat następnych, chyba że podatnik w terminie do dnia 20 stycznia roku podatkowego (podatnik CIT do 20 dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego) następującego po roku podatkowym, w którym korzystał z tego sposobu ustalania daty powstania przychodu, zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z dokonanego wcześniej wyboru.

1.5. Zmiany w amortyzacji.

O częstotliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych stanowi art. 22h ust. 4 updog i art. 16h ust. 4 updog. Z powołanych przepisów wynika, że podatnicy są uprawnieni do dokonywania odpisów amortyzacyjnych:

- miesięcznie,
- kwartalnie,
- jednorazowo na koniec roku.

Z taką częstotliwością można dokonywać odpisów amortyzacyjnych zarówno przy metodzie liniowej (w tym z zastosowaniem indywidualnych stawek amortyzacyjnych), jak i przy metodzie degresywnej.

W każdym roku można dokonywać odpisów amortyzacyjnych z inną częstotliwością. Przepisy nie zabraniają zmiany częstotliwości dokonywania odpisów amortyzacyjnych, dlatego

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

z początkiem roku należy podjąć decyzję w tej kwestii. Wybór taki obowiązuje jednak przez cały rok podatkowy.

Zmiana stawki – w myśl art. 22i ust. 5 updof i art. 16i ust. 5 updop, podatnicy mogą obniżyć podane w Wykazie stawek amortyzacyjnych stawki dla poszczególnych środków trwałych począwszy od miesiąca, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych, albo od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego.

Ponieważ podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych miesięcznie, kwartalnie lub jednorazowo na koniec roku, wobec tego w danym roku podatkowym - w przypadku środków trwałych wprowadzonych do ewidencji w poprzednich latach - obniżenie stawki może nastąpić:

- w styczniu danego roku - gdy amortyzacja dokonywana jest miesięcznie,
- na koniec pierwszego kwartału - jeżeli amortyzacja dokonywana jest kwartalnie,
- na koniec roku - gdy podatnik nalicza odpisy amortyzacyjne jednorazowo.

Należy zauważyć, że możliwość obniżenia stawki amortyzacyjnej nie jest uwarunkowana wystąpieniem jakichkolwiek okoliczności.

Podatnik ma także prawo do podwyższenia uprzednio obniżonej stawki, jednak tylko w granicach wyznaczonych stawką wynikającą z Wykazu stawek amortyzacyjnych. Podatnik ma zatem możliwość stosowania różnych stawek dla środków trwałych na każdy rok podatkowy.

Zastosowanie współczynnika podwyższającego. Początek roku to odpowiedni moment na ewentualne przyspieszenie amortyzacji maszyn i urządzeń zaliczanych do grupy 4-6 i 8 KŚT poddanych szybkiemu postępowi technicznemu. W odniesieniu do tych środków trwałych stawkę amortyzacyjną można podwyższyć o współczynnik nie wyższy niż 2,0. Taką możliwość przewidują art. 22i ust. 2 pkt 3 w związku z ust. 4 updof i art. 16i ust. 2 pkt 3 w związku z ust. 4 updop.

Przez maszyny i urządzenia poddane szybkiemu postępowi technicznemu rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe, spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.

Podwyższenie stawki amortyzacyjnej dla maszyn i urządzeń zaliczanych do grupy 4-6 i 8 KŚT dopuszczalne jest począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym te środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji albo (jeśli podwyższenie nie nastąpi w tym terminie) od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego.

Rezygnacja ze współczynnika podwyższającego jest możliwa tylko od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego.

2. Zmiany w PIT, CIT i Ordynacji podatkowej.

W Dzienniku Ustaw z 29 listopada 2016 r., pod poz. 1926, opublikowano ustawę z dnia 29 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Mocą tej nowelizacji wprowadzono zmiany do ustaw PIT, CIT i Ordynacji podatkowej. Ustawa wejdzie w życie - co do zasady - z dniem 1 stycznia 2017 r.

2.1. Nowa kwota wolna od podatku od 2017 roku.

Mocą wspomnianej ustawy, kwotę wolną od podatku podwyższono do kwoty 6.600 zł. Jednocześnie wprowadzono mechanizm działania tej kwoty, w zależności od dochodów. Nie będzie ona w ogóle przysługiwała zarabiającym więcej niż 127 tys. zł.

Odnosząc się do projektu ww. ustawy, Ministerstwo Finansów wyjaśniło (komunikat www.mf.gov.pl z dnia 28 listopada br.):

“Ministerstwo Finansów przygotowało propozycję wprowadzenia już od 2017 roku podwyższonej kwoty wolnej dla płatników podatku PIT. Na zmianie przepisów zyska ok 3 mln najmniej zamożnych podatników. Około 21 mln podatników nie odczuje zmiany. Dochody na poziomie minimum egzystencji nie będą opodatkowane. Kwota wolna w PIT wynosi teraz 3.091 pln dla podatników opodatkowanych na zasadach ogólnych. W wyroku z października 2015 r. Trybunał Konstytucyjny nakazał jej podwyższenie (zwolnienie z PIT biologicznego minimum egzystencji). W projekcie proponuje się wprowadzenie kwoty wolnej w wysokości 6.600 pln rocznie. Stanowi to 12-krotność 550 zł, czyli miesięcznej kwoty minimum egzystencji określonej przez Instytut Pracy I Spraw Socjalnych.

Projektowany mechanizm działania kwoty wolnej będzie następujący:

- osoby zarabiające 6.600 pln rocznie lub mniej nie zapłacą podatku dochodowego,
- dla podatników zarabiających więcej niż 6.600 pln a mniej niż 11.000 pln rocznie, kwota wolna będzie stopniowo zmniejszać się do dzisiejszego poziomu 3.091 pln,
- podatnicy osiągający dochód pomiędzy 11.000 a 85.528 pln rocznie będą opodatkowani na dotychczasowych zasadach, z kwotą wolną wynoszącą 3.091 pln,
- powyżej dochodu 85.528 pln rocznie kwota wolna ulegnie stopniowemu zmniejszeniu, zaś podatnicy zarabiający więcej niż 127.000 pln nie będą mieli kwoty wolnej.

Szacunkowo zerową kwotą wolną objętych będzie 650 tys. Najbogatszych podatników z drugiego progu podatkowego. Celem zmiany jest jak najpełniejsza ochrona najuboższych.”

Zgodnie z art. 4 ustawy nowelizującej, zmiany w ustawie o PDOF związane ze zmianą wysokości kwoty wolnej od podatku mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2017 r. Natomiast do dochodów uzyskanych w 2016 r. należy stosować skalę

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

podatkową (i kwotę wolną) na zasadach dotychczasowych (obowiązujących w 2015 r.); ta regulacja weszła w życie z dniem 30 listopada 2016 r.

2.2. Zmiany w opodatkowaniu funduszy inwestycyjnych.

W informacji zamieszczonej na stronie internetowej Prezydenta RP (www.prezydent.pl) wskazano, że w wyniku ww. nowelizacji, podmiotowym zwolnieniem od podatku dochodowego nie będą objęte wszystkie fundusze inwestycyjne, lecz jedynie (w oparciu o znowelizowane przepisy art. 6 ust. 1 pkt 10 i 10a ustawy o PDOP):

- fundusze inwestycyjne otwarte oraz specjalistyczne fundusze otwarte, utworzone na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, z wyłączeniem specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych stosujących zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszy inwestycyjnych zamkniętych,
- instytucje wspólnego inwestowania posiadające siedzibę w innym niż Polska państwie członkowskim UE lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (w przypadku tych instytucji zaostrzono warunki, jakie instytucje te powinny spełnić, aby korzystać z ww. zwolnienia - znowelizowany art. 6 ust. 1 pkt 10a lit. b) i c) ustawy o PDOP).

I tak, z podmiotowego zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych będą mogły korzystać instytucje wspólnego inwestowania mające jako wyłączny przedmiot działalności zbiorowe lokowanie środków pieniężnych, zebranych w drodze publicznego proponowania nabycia ich tytułów uczestnictwa w papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego oraz prowadzące działalność na podstawie zezwolenia właściwych organów nadzoru nad rynkiem finansowym państwa, w którym mają siedzibę.

Podmiotowe zwolnienie od podatku dochodowego nie będzie miało zastosowania do instytucji wspólnego inwestowania:

- które prowadzą swoją działalność w formie instytucji wspólnego inwestowania typu zamkniętego albo są instytucją wspólnego inwestowania typu otwartego działającą na podstawie zasad i ograniczeń inwestycyjnych odpowiadających instytucjom wspólnego inwestowania typu zamkniętego, lub
- których tytuły uczestnictwa, zgodnie z dokumentami założycielskimi, nie są oferowane w drodze oferty publicznej, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu oraz mogą być nabywane także przez osoby fizyczne wyłącznie w przypadku, gdy osoby te dokonają jednorazowego nabycia tytułów uczestnictwa o wartości nie mniejszej niż 40.000 euro.

Mocą przedmiotowej nowelizacji określono, że do przychodów nie będzie się zaliczało wartości otrzymanych przez fundusz inwestycyjny z tytułu wpłat dokonanych w formie pieniężnej lub papierów wartościowych lub udziałów w spółkach z o.o., przyjętych w zamian za przydział lub zbycie uczestnikom funduszu, a w przypadku funduszu z wydzielonymi subfunduszami - uczestnikom subfunduszu, jednostek uczestnictwa albo certyfikatów inwestycyjnych ("nowy" art. 12 ust. 4 pkt 26 ustawy o PDOP).

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Z kolei do kosztów uzyskania przychodów nie będzie się zaliczało kwot wypłaconych przez fundusz inwestycyjny z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa albo wykupienia certyfikatów inwestycyjnych oraz wypłaty uczestnikom funduszu dochodów (przychodów) funduszu inwestycyjnego, w przypadku gdy statut przewiduje wypłacanie tych dochodów (przychodów) bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych ("nowy" art. 16 ust. 1 pkt 72 ustawy o PDOP).

W "nowych" art. 17 ust. 1 pkt 57 i 58 oraz ust. 11 i 12 ustawy o PDOP zawarto regulacje określające warunki stosowania zwolnienia z CIT - przedmiotowego - dochodów funduszy inwestycyjnych zamkniętych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych stosujących zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszy inwestycyjnych zamkniętych, utworzonych na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz dochodów (przychodów) instytucji wspólnego inwestowania posiadających siedzibę w innym niż Polska państwie członkowskim UE lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Ponadto znowelizowano art. 26 ust. 1g i 1h ustawy o PDOP w zakresie warunków stosowania zwolnień w odniesieniu do należności (np. z tytułu odsetek, należności licencyjnych, dywidend), wypłacanych na rzecz instytucji wspólnego inwestowania posiadających siedzibę w innym niż Polska państwie członkowskim UE lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz na rzecz podatników posiadających siedzibę w innym niż Polska państwie członkowskim UE, prowadzących program emerytalny.

1.3. Zmiana w zakresie ochrony, jaką daje interpretacja indywidualna.

Omawiana ustawa nowelizująca wprowadza też ważną zmianę w Ordynacji podatkowej. Wynika z niej, że interpretacje indywidualne wydane przed 15 lipca br. (tj. przed wprowadzeniem tzw. klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania) nie uchronią podatnika przed wydaniem wobec niego decyzji opartej na ww. klauzuli, jeżeli korzyść podatkowa wynikająca ze stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, będącego przedmiotem tej interpretacji, zostanie uzyskana od dnia 1 stycznia 2017 r.

3. Zmiany w VAT w 2017 roku dotyczące rejestrowania i wykreślenia podatników z rejestru VAT.

W dniu 16 listopada 2016 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Z uzasadnienia do projektu ww. ustawy wynika, że zmiany w art. 96 ustawy o VAT w zakresie rejestrowania i wyrejestrowywania podmiotów dla potrzeb VAT wiążą się z istotnym znaczeniem rejestru podatników VAT dla prawidłowego funkcjonowania systemu VAT. Rejestracji na potrzeby VAT mogą bowiem dokonać obecnie także podmioty, których działania nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o VAT (nastawione są np. na wprowadzanie do obrotu "pustych" faktur lub wyłudzenia zwrotu VAT). W związku z tym, wystąpiła konieczność lepszej weryfikacji podmiotów zgłaszających się do

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

tego rejestru i podmiotów znajdujących się w nim. Zmiany w ustawie o VAT zmierzają do identyfikowania i uniemożliwiania rejestracji lub szybkiego wyrejestrowywania takich podmiotów oraz do ograniczenia rejestrowania przez pełnomocników tzw. "słupów".

1.1. Rejestracja na potrzeby VAT.

Zgodnie z ustawą nowelizującą z dnia 16 listopada 2016 r., zmiany w zakresie rejestracji podatników VAT będą polegały na:

- rejestracji podatnika jako czynnego lub zwolnionego po przeprowadzeniu weryfikacji danych podanych w zgłoszeniu rejestracyjnym (patrz: zmieniony art. 96 ust. 4 ustawy o VAT),

- niedokonywaniu rejestracji podmiotu jako podatnika VAT (bez konieczności jego zawiadamiania), jeżeli:

- dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym są niezgodne z prawdą, lub

- podmiot ten nie istnieje, lub

- mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z tym podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub

- podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego (patrz: art. 96 ust. 4a ustawy o VAT);

- wprowadzeniu odpowiedzialności solidarnej pełnomocnika i podatnika za zaległości podatkowe nowo zarejestrowanego podatnika VAT (w przypadku rejestracji podmiotu przez pełnomocnika) do kwoty 500.000 zł; odpowiedzialność ta ma dotyczyć zaległości podatkowych powstałych w związku z czynnościami wykonanymi w ciągu pierwszych 6 miesięcy od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego; odpowiedzialność ta nie będzie dotyczyła sytuacji, gdy powstanie zaległości podatkowych nie będzie wiązało się z uczestnictwem podatnika w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej, np. w oszustwie podatkowym (patrz: art. 96 ust. 4b i 4c ustawy o VAT).

Należy ponadto dodać, że odstąpiono od wprowadzenia tzw. kaucji rejestracyjnej w przypadku rejestracji dla celów VAT określonych podmiotów.

1.2. Wykreślanie z rejestru podatników VAT.

Zgodnie z "nowym" brzmieniem art. 96 ust. 9 ustawy o VAT, naczelnik urzędu skarbowego wykreśli z rejestru jako podatnika VAT podatnika (bez konieczności zawiadamiania go o tym), jeżeli:

- podatnik nie istnieje lub
- mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podatnikiem albo jego pełnomocnikiem, lub
- dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym okażą się niezgodne z prawdą, lub

-

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

- podatnik albo jego pełnomocnik nie będą stawiali się na wezwania organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Generalnie dotychczasowe brzmienie art. 96 ust. 9 ustawy o VAT zostało zatem rozszerzone o dwie ostatnie z ww. przesłanek do wykreślenia podatnika z rejestru VAT.

Jeżeli nastąpi wykreślenie podatnika z ww. przyczyn, a podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą, wówczas naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie jako podatnika VAT czynnego (bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego).

Ponadto, wykreśleniu z urzędu z rejestru jako podatnik VAT (z pewnymi zastrzeżeniami) będzie także podlegał podatnik, który:

- zawiesi wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy podatnik zamierzający wykonywać czynności podlegające opodatkowaniu VAT w okresie zawieszenia działalności gospodarczej będzie obowiązany - przed dniem zawieszenia działalności gospodarczej albo rozpoczęcia wykonywania takich czynności w okresie zawieszenia działalności gospodarczej - zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując okres, w którym będzie wykonywał te czynności; w takim przypadku naczelnik urzędu skarbowego nie wykreśli podatnika z rejestru albo przywróci zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT na okres wskazany w ww. zawiadomieniu; przepisy o wykreśleniu będą także stosowane, gdy okres wskazany w zawiadomieniu będzie krótszy od okresu zawieszenia działalności gospodarczej; podatnik wykreślony z rejestru z tytułu zawieszenia działalności na co najmniej 6 kolejnych miesięcy, zostanie zarejestrowany - bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego - ponownie jako podatnik VAT z dniem wznowienia wykonywania działalności gospodarczej, ze statusem takim, jaki posiadał przed dniem zawieszenia tej działalności, lub
- będąc obowiązany do złożenia deklaracji VAT, nie złoży deklaracji za 6 kolejnych miesięcy (lub 2 kolejne kwartały - przy rozliczaniu kwartalnym) wykreślenie z rejestru VAT nie nastąpi, gdy w wyniku wezwania przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz złoży niezwłocznie brakujące deklaracje; w przypadku wykreślenia z tych powodów - naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie jako podatnika VAT czynnego bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, jeżeli podatnik udowodni, że prowadzi opodatkowaną działalność gospodarczą oraz złoży niezwłocznie brakujące deklaracje, lub
- będzie składał przez 6 kolejnych miesięcy (lub 2 kolejne kwartały) deklaracje VAT, w których nie wykaże sprzedaży lub nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia wykreślenie z rejestru VAT nie będzie dokonywane w przypadku, gdy powyższe będzie wynikało - zgodnie z wyjaśnieniami podatnika - ze specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej, lub
- będzie wystawiał faktury lub faktury korygujące, dokumentujące czynności, które nie zostały dokonane naczelnik urzędu skarbowego nie wykreśli podatnika z rejestru VAT, gdy wystawienie ww. faktur będzie wynikiem pomyłki lub nastąpi bez wiedzy podatnika; jeżeli dojdzie do wykreślenia, a podatnik wykaże, że prowadzi działalność gospodarczą, a wystawienie faktury lub faktury korygującej było wynikiem pomyłki lub nastąpiło bez jego wiedzy - naczelnik urzędu skarbowego przywróci zarejestrowanie

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

- jako podatnika VAT, ze statusem takim, jaki posiadał przed dniem wykreślenia, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego, lub
- prowadząc działalność gospodarczą będzie wiedział lub będzie miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że dostawcy lub nabywcy biorący udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie tego samego towaru lub usługi uczestniczą w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej.

Powyższe zasady regulują przepisy art. 96 ust. 9a-9i ustawy o VAT.

Wykreślanie z rejestru podatników VAT-UE. Zmiana w zakresie wykreślenia z urzędu podmiotów będzie dotyczyła także podatników VAT-UE (patrz: art. 97 ust. 15 i 15a ustawy o VAT). Z rejestru VAT-UE zostanie bowiem wykreślony podatek, który:

- złoży za 3 kolejne miesiące lub kwartał deklaracje VAT, w których nie wykaże sprzedaży lub nabycia towarów lub usług z kwotami podatku do odliczenia, lub
- przez okres 3 kolejnych miesięcy nie złoży informacji podsumowujących, pomimo istnienia takiego obowiązku.

W ww. sytuacjach naczelnik urzędu skarbowego wykreśli z urzędu podmiot z rejestru jako podatnika VAT-UE i powiadomi go o wykreśleniu.

Ponadto, tak jak dotychczas, wykreślenie podatnika z rejestru jako podatnika VAT będzie równoznaczne z wykreśleniem z rejestru jako podatnika VAT-UE. Nowelizacja ustawy przewiduje jednak zastosowanie przepisów o przywróceniu zarejestrowania (takich jak w przypadku wykreślenia podatnika VAT - opisanych wyżej).

Należy mieć na uwadze, że dotychczas wykreślenie z rejestru VAT-UE dotyczyło wyłącznie podatników, którzy nie złożyli deklaracji podatkowej za 6 kolejnych miesięcy lub dwa kolejne kwartały.

1.3. Zmiana statusu podatnika z czynnego na zwolnionego.

Dotychczasowe przepisy (art. 96 ust. 10 ustawy o VAT) przewidują, że podatnicy VAT zarejestrowani jako czynni zmieniają status w rejestrze podatników VAT na zwolnionych, jeżeli po rejestracji jako czynni wybiorą następnie zwolnienie podmiotowe z uwagi na niski próg sprzedaży (poniżej 150.000 zł) lub zgłoszą, że będą wykonywali wyłącznie czynności zwolnione z VAT (na podstawie art. 43 ustawy o VAT). Zmiana statusu podatnika wymaga zatem zgłoszenia tego faktu przez podatnika.

W celu prawidłowego określenia statusu podatnika VAT, w ustawie o VAT dodano art. 96 ust. 10a-10c. W wyniku tych uregulowań, zmiana statusu podatnika z czynnego na zwolnionego nastąpi, jeżeli w składanych przez 6 kolejnych miesięcy (lub 2 kolejne kwartały) deklaracjach VAT podatnik wykaże wyłącznie sprzedaż zwolnioną od podatku. Przy czym zmiana statusu podatnika nie nastąpi, jeżeli ze złożonych wyjaśnień będzie wynikało, że brak wykazanej w deklaracjach sprzedaży innej niż zwolniona od podatku związany jest ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej, a nie z zaprzestaniem wykonywania sprzedaży innej niż zwolniona od podatku. W takiej też sytuacji naczelnik urzędu skarbowego

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

przywróci zarejestrowanie podatnika jako podatnika VAT czynnego, bez konieczności składania zgłoszenia rejestracyjnego.

1.3. Przepisy przejściowe i uwagi końcowe.

Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw generalnie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. Z przepisów przejściowych wynika, że zmiany w art. 96 ustawy o VAT będą stosowane do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych od dnia 1 stycznia 2017 r. (przy czym nowe zasady rejestrowania i wykreślenia podatników z rejestru VAT znajdują z reguły zastosowanie również do zgłoszeń rejestracyjnych złożonych przed tą datą). Natomiast zmiany w zakresie wykreślenia z rejestru podatników VAT-UE będą stosowane z uwzględnieniem okresów przypadających przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Uwaga! Zmiana przepisów ustawy o VAT jest wynikiem zapowiadanej przez Ministerstwo Finansów walki z oszustwami i uszczelnianiem systemu VAT. Nowe przepisy dotyczące rejestrowania i wykreślenia z rejestru VAT oraz VAT-UE mają przyczynić się do prawidłowego prowadzenia rejestru VAT (poprzez uniemożliwianie rejestracji lub szybkie wyrejestrowywanie podmiotów, które nie powinny w nim widnieć oraz ograniczenie rejestrowania przez pełnomocników podmiotów, zwanych "słupami").

Należy jednak mieć na uwadze, że proponowany kształt zmian przepisów dotyczących wyrejestrowywania może dotknąć także uczciwych podatników poprzez utratę zaufania, jakim darzą ich kontrahenci. Jeżeli bowiem przed dokonaniem transakcji - w wyniku sprawdzenia statusu podatnika VAT na stronie Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) "Sprawdź status podmiotu w VAT" - okaże się, że nie jest on czynnym podatnikiem VAT, wówczas kontrahent może nabrać podejrzeń odnośnie jego uczciwości i istnieje prawdopodobieństwo, że odstąpi od transakcji. Urealnienie rejestru podatników VAT sprawi, że sprawdzenie statusu kontrahenta powinno mieć większą moc dowodową niż obecnie. Może to mieć istotne znaczenie przy ustalaniu prawa do odliczania VAT w przypadku, gdy kontrahent w tej bazie nie widnieje.

4. Zmiany w zakresie kas rejestrujących od 2017 roku.

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz. U. z 2016 r. poz. 1215) obowiązuje do dnia 31 grudnia 2016 r. W związku z tym pojawiła się konieczność wydania nowego rozporządzenia w tym zakresie. Projekt rozporządzenia w tej sprawie przygotowano (patrz: drugi już projekt rozporządzenia w powyższej sprawie z 31 października 2016 r., zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji rcl.gov.pl - poprzedni projekt był z 21 września br.).

Generalnie zakres zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących ma być - mocą nowego rozporządzenia - przedłużony na rok 2017, przy utrzymaniu na dotychczasowym poziomie kryterium wysokości obrotu, tj. 20.000 zł dla podmiotów kontynuujących, jak i dla podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą (dla tej drugiej grupy 20.000 zł liczone proporcjonalnie).

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Nowy projekt (z 31 października br.) przewiduje jednak także pewne zmiany w stosunku do zwolnień obecnie obowiązujących.

Zwolnienia przedmiotowe. Zaproponowane w projekcie zmiany w zakresie zwolnień przedmiotowych z ewidencjonowania polegają m.in. na wprowadzeniu dodatkowego tytułu zwolnieniowego dla usług wykonywanych osobiście przez osoby niewidome, posiadające orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności; zwolnienie to ma dotyczyć osób samodzielnie prowadzących działalność gospodarczą lub zatrudniających wyłącznie jednego pracownika niewidomego posiadającego orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Należy zaznaczyć, że na etapie omawianego projektu z 31 października 2016 r. odstąpiono od projektowanego pierwotnie warunku stosowania zwolnień dotyczących dostawy towarów w systemie wysyłkowym oraz świadczenia usług ze względu na formę płatności (przez pocztę, bank lub SKOK). Warunkiem miało być upoważnienie przez podatnika banku mającego siedzibę na terytorium kraju lub SKOK (prowadzące rachunek, na który dokonywana jest zapłata z tytułu tych czynności) do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku.

Zwolnienia podmiotowe. Projekt rozporządzenia przewiduje także zmianę w zakresie zwolnień podmiotowych. Ma ona polegać na wprowadzeniu tytułu zwolnieniowego dla jednostek samorządu terytorialnego w zakresie czynności wykonywanych przez ich jednostki organizacyjne. Jednostki te zostały wymienione w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r.; Dz. U. poz. 1454 (tzw. ustawy o centralizacji). Zwolnienie ma dotyczyć jednostek samorządu terytorialnego:

- które na dzień 31 grudnia 2016 r. korzystały ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących w zakresie czynności wykonywanych przez ich jednostki organizacyjne (jeżeli te jednostki organizacyjne w dniu poprzedzającym dzień podjęcia wspólnego rozliczania z jednostką samorządu terytorialnego korzystały ze zwolnienia z takiego obowiązku) albo
- jeżeli ich jednostki organizacyjne na dzień 31 grudnia 2016 r. korzystały ze zwolnienia z takiego obowiązku.

Wykluczenie z prawa do zwolnienia. Projekt rozporządzenia zakłada generalnie utrzymanie dotychczasowego katalogu czynności, do których nie mają zastosowania żadne tytuły zwolnieniowe. Przewiduje jednak także pewne zmiany. Polegają one na wyłączeniu z bezwzględnego obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kas rejestrujących:

- usług lekarzy i lekarzy dentyków w zakresie opieki medycznej świadczonych osobiście przez osoby niewidome, posiadające orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które prowadzą samodzielnie działalność gospodarczą lub zatrudniają wyłącznie jednego pracownika niewidomego posiadającego orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności,
- usług w zakresie opieki medycznej świadczonej przez lekarzy i lekarzy dentyków, usług prawniczych (z wyłączeniem czynności notarialnych) oraz usług doradztwa

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

podatkowego, świadczonych na odległość, jeżeli świadczący usługę otrzyma w całości zapłatę za wykonaną usługę za pośrednictwem poczty, banku lub SKOK (odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w SKOK, której jest członkiem), a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie czynności dotyczyła.

Utrata prawa do zwolnienia z ewidencjonowania. Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany dotyczą także momentu utraty prawa do zwolnienia. Mają one polegać na odstąpieniu od obowiązującego obecnie okresu dostosowawczego (2 miesiące) na zainstalowanie kasy rejestrującej dla usług objętych bezwzględnym obowiązkiem ewidencjonowania wymienionych w § 4 pkt 2 lit. c-j rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. W związku z tym obowiązek ewidencji przy zastosowaniu kas przez podatników rozpoczynających po dniu 31 grudnia 2016 r. świadczenie np. usług naprawy pojazdów, doradztwa podatkowego, fryzjerskich czy kosmetycznych - powstały z chwilą wykonania tych czynności.

Projekt rozporządzenia zakłada, że wejdzie ono w życie od 1 stycznia 2017 r.

5. Stosowanie 15 % stawki CIT od 2017 roku.

Z dniem 1 stycznia 2017 r. podatnicy będą mogli opłacać CIT według stawki 15% (mocą ustawy z dnia 5 września 2016 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych - Dz. U. poz. 1550). Taką możliwość będą mieli:

- mali podatnicy (tj. tacy, których wartość przychodu ze sprzedaży, wraz z kwotą VAT należnego, nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro - w 2017 r. status małego podatnika będzie miał podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży wraz z kwotą VAT należnego nie przekroczy w 2016 r. kwoty 5.157.000 zł) oraz
- podatnicy CIT rozpoczynający działalność - w roku podatkowym, w którym rozpoczęli działalność.

Tak wynika z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o PDOP, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.

Zasadniczo mali podatnicy oraz podmioty rozpoczynające działalność będą mogli stosować "obniżoną" stawkę CIT od 1 stycznia 2017 r. Jednakże podatnicy, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpocznie się przed dniem 1 stycznia 2017 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2016 r., będą stosowali do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy o PDOP w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2016 r., tj. będą opłacali CIT w wysokości 19%.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Ograniczenia w stosowaniu 15% stawki CIT dla podatników rozpoczynających działalność.

Obniżonej, tj. 15% stawki CIT nie będą mogli stosować podatnicy, którzy zostali utworzeni (art. 19 ust. 1a) ustawy o PDOP, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.):

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, z wyjątkiem przekształcenia spółki w inną spółkę, albo
- 2) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą lub spółki niebędącej osobą prawną, albo
- 3) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które wniosły na poczet kapitału podatnika uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez NBP na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1.000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ww. ustawy, albo
- 4) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej wnoszące, tytułem wkładów niepieniężnych na poczet kapitału podatnika, składniki majątku uzyskane przez te osoby albo jednostki w wyniku likwidacji innych podatników, jeżeli te osoby albo jednostki posiadały udziały (akcje) tych innych likwidowanych podatników

Wymienione podmioty nie będą mogły stosować 15% stawki CIT w roku podatkowym, w którym rozpoczęły działalność oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym.

Ponadto podatnicy utworzeni w okresie od dnia 28 września 2016 r. do końca 2016 r. w wyniku ww. operacji restrukturyzacyjnych, będą stosowali w roku podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2016 r. dotychczasową 19% stawkę CIT (art. 7 ustawy nowelizującej, który wszedł w życie z dniem 28 września 2016 r.).

Należy dodać, że 15% stawki CIT nie będą mogły stosować podatkowe grupy kapitałowe.

6. Bezpłatna aplikacja JPK – komunikat Ministerstwa Finansów.

Na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) w dniu 28 października 2016 r. pojawił się komunikat "Bezpłatna aplikacja JPK". Ministerstwo przypomina w nim, że od 1 stycznia 2017 r. mali oraz średni przedsiębiorcy będą zobowiązani do comiesięcznego składania pliku JPK_VAT (tj. ewidencja zakupu i sprzedaży VAT), a pierwsze sprawozdania złożą za styczeń 2017 r.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Jak wynika z tego komunikatu, aby ułatwić małym i średnim przedsiębiorcom wypełnianie tego obowiązku, przygotowano bezpłatną aplikację do złożenia JPK. Oprogramowanie to będzie umożliwiało walidację danych wejściowych zapisanych w arkuszu kalkulacyjnym, generowanie dokumentu JPK_VAT w oparciu o przygotowane w ten sposób dane, a następnie import przygotowanego dokumentu JPK do Ministerstwa Finansów. Aplikacja jest już gotowa dla systemu operacyjnego Windows, planowane jest także udostępnienie jej w systemie Linux.

Ministerstwo wyjaśniło ponadto, że rozszerzenie katalogu podmiotów, które mają obowiązek raportowania, ma na celu pozyskanie bieżącej informacji o transakcjach podlegających opodatkowaniu VAT. Zdaniem Ministerstwa, umożliwi to skuteczną identyfikację wyłudzeń, unikania opodatkowania oraz ustalenie powiązań pomiędzy przedsiębiorcami i lepsze typowanie podmiotów do kontroli. Ministerstwo podkreśliło także, że wpłynie to na szybsze przekazywanie zwrotów podatku w przypadku, gdy transakcje nie będą budziły wątpliwości.

Ponadto, na ww. stronie internetowej udostępniono nowe struktury obowiązujące od 1 stycznia 2017 r., tj. JPK_VAT(2) i JPK_PKPiR(2) oraz broszurę informacyjną dot. struktury JPK_VAT(2).

7. Konstytucja Biznesu, czyli wolność gospodarcza w praktyce.

Na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl) w dniu 18 listopada 2016 r. przedstawiono pakiet Konstytucji Biznesu przygotowany przez resort rozwoju we współpracy z zespołem ekspertów prawa gospodarczego, przedstawicieli nauki prawa, jak również praktyków - prawników z bogatym doświadczeniem zawodowym.

Konstytucja Biznesu to pakiet dokumentów, których celem jest zmiana polskiej rzeczywistości gospodarczej. Najważniejszym z nich jest projekt ustawy Prawo przedsiębiorców. W Prawie przedsiębiorców znajdują się zasady, które wszystkie urzędy będą musiały wziąć pod uwagę podczas rozpatrywania spraw z udziałem firm, m.in.:

- co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone (przedsiębiorca może prowadzić biznes w sposób wolny, jeśli nie łamie wyraźnych zakazów lub ograniczeń);
- domniemanie uczciwości przedsiębiorcy (przedsiębiorca nie musi udowadniać swojej uczciwości, wątpliwości co do okoliczności konkretnej sprawy będą rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy);
- przyjazna interpretacja przepisów (niejasne przepisy będą rozstrzygane na korzyść przedsiębiorców);
- zasada proporcjonalności (urząd nie może nakładać na przedsiębiorcę nieuzasadnionych obciążeń, np. nie będzie mógł żądać dokumentów, którymi już dysponuje).

Uproszczenia, które wprowadzi pakiet Konstytucji Biznesu, obejmą następujące obszary:

“Drobna działalność bez rejestracji. Działalność na najmniejszą skalę (przychody miesięczne do 50 % minimalnego wynagrodzenia) nie będzie uznawana za działalność gospodarczą. Oznacza to, że osoby zajmujące się drobnym handlem czy sporadycznie

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

udzielające korepetycji nie będą musiały rejestrować się w urzędzie I płacić comiesięcznych składek.

Ulga na start. Poczatkujący przedsiębiorcy zostaną zwolnieni z obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne przez pierwsze 6 miesięcy prowadzenia działalności. Potem, tak jak dotychczas, będą mogli korzystać przez 2 lata z tzw. "małego ZUS-u" Zmiana dotyczy ponad 200 tys. osób, które każdego roku stawiają pierwsze kroki w biznesie.

Prostsze podatki. Wybrane przykłady:

- likwidacja wielu obowiązków dokumentacyjnych I informacyjnych w zakresie podatków dochodowych,
- uproszczenie I dookreślenie zasad rozliczania kosztów uzyskania przychodu; są one jedną z najczęstszych przyczyn sporów pomiędzy podatnikami a urzędami skarbowymi,
- ujednoczenie wzorów formularzy w zakresie podatków lokalnych (tj. W podatku od nieruchomości, rolnym I leśnym) oraz umożliwienie składania ich w formie elektronicznej,
- osoby, które odziedziczyły firmę (lub udziały w niej) po śmierci właścicieli, nie będą musiały zapłacić podatku od spadków I darowizn,
- Minister Rozwoju I Finansów będzie musiał wydać interpretację ogólną, jeśli Naczelny Sąd Administracyjny wyda wyrok, w wyniku którego zostanie wydana interpretacja indywidualna rozbieżna z dotychczasowymi interpretacjami indywidualnymi,
- sprawozdania finansowe firmy będą musiały przechowywać 5 lat, a nie jak dotychczas, bezterminowo,
- w podatku VAT do 120 dni skrócony zostanie okres, po upływie którego wierzyciel ma możliwość skorzystania z "ulgi na złe długi", jednocześnie w podatkach dochodowych wprowadzona zostanie analogiczna ulga.

Sprawę załatwisz nie tylko na papierze.

Za zgodą przedsiębiorcy, niektóre sprawy urzędowe będzie można załatwić przez telefon, e-mail lub za pomocą innych środków komunikacji.

Prawo pisane prostym językiem.

Urzędy będą wydawać napisane prostym językiem "objaśnienia przepisów". Jeśli przedsiębiorca zastosuje się do nich, będzie chroniony, np. w trakcie kontroli.

Rzecznik Przedsiębiorców.

Rzecznik przedsiębiorców będzie stał na straży ich praw. Na jego wniosek urzędy będą musiały wydać objaśnienia najbardziej skomplikowanych przepisów. Rzecznik będzie też mógł wstrzymać dowolną kontrolę, jeśli istnieje poważne podejrzenie, że urzędnicy naruszyli prawo. Jego zadania to także wspieranie mediacji między przedsiębiorcami a organami administracji oraz opiniowanie projektów ustaw dotyczących przedsiębiorczości na każdym etapie procesu legislacyjnego.

Komisja wspólna Rządu i Przedsiębiorców.

Powstanie stałe forum dyskusji i współpracy pomiędzy ministerstwami a przedstawicielami przedsiębiorców. Zadaniem komisji będzie, m.in. opiniowanie aktów prawnych istotnych dla działalności gospodarczej I wypracowywanie wspólnych rozwiązań. Komisja nie będzie powielać kompetencji Rady Dialogu Społecznego.

Likwidacja numeru REGON.

Przedsiębiorca w kontaktach z urzędami będzie posługiwał się wyłącznie numerem NIP, który stanie się również numerem identyfikacyjnym w rejestrze REGON. Numer REGON będzie stopniowo wycofywany z obrotu. Proces ten zostanie rozłożony w czasie.

Odświeżone prawo.

Pakiet Konstytucji Biznesu zawiera też rozwiązania, które eliminują z polskiego prawa zapisy uprzykrzające życie przedsiębiorcom lub niepotrzebnie gmatwujące prawo. Przykładem może być uchylenie ustawy z 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.”

8. Kompensata a koszty podatkowe w 2017 roku – wyjaśnienie Ministerstwa Finansów.

Od 1 stycznia 2017 r. dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą będzie musiało następować za pośrednictwem rachunku płatniczego przedsiębiorcy, w każdym przypadku, gdy:

- stroną transakcji, z której wynika płatność, będzie inny przedsiębiorca oraz
- jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekroczy równowartość 15.000 zł (transakcje w walutach obcych będzie się przeliczało na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji).

Tak wynika ze znowelizowanego art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, Dz. U. z 2015 r. poz. 584 ze zm. (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.).

Naruszenie powyższych reguł będzie miało swoje skutki na gruncie obu ustaw o podatku dochodowym.

Uwaga! Podatnicy od 1 stycznia 2017 roku nie będą mogli zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej kwota płatności dotycząca jednorazowej transakcji przekraczającej 15.000 zł zostanie dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

Jeżeli płatność zostanie dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego już po zaliczeniu ww. kwoty do kosztów uzyskania przychodów, podatnicy będą zobowiązani odpowiednio zmniejszyć koszty uzyskania przychodów albo zwiększyć przychody (w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów) - w miesiącu, w którym została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego. Tak wynika z nowego art. 15d ustawy o PDOP i odpowiednio art. 22p ustawy o PDOF.

9. Podatek od sprzedaży detalicznej – zaniechanie jego poboru, obowiązek złożenia deklaracji oraz nowelizacja ustawy.

W Dzienniku Ustaw z 19 października 2016 r., pod poz. 1723, opublikowano rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie zaniechania poboru podatku od sprzedaży detalicznej.

Zaniechanie ma zastosowanie do przychodów osiągniętych od 1 września 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia, czyli z dniem 19 października 2016 r. Oznacza to, że zobowiązania podatkowe z tytułu podatku od sprzedaży detalicznej skutecznie wygasły i podatnicy nie będą zobowiązani do zapłaty podatku należnego za ten okres.

Jak wynika z informacji zamieszczonej na stronie internetowej Ministerstwa Finansów: “(...) Nie zwalnia to jednak z innych obowiązków podatkowych, w tym składania miesięcznych deklaracji podatkowych o wysokości podatku od sprzedaży detalicznej.”

Ponadto w dniu 18 października br. na stronie internetowej Prezesa Rady Ministrów (www.premier.gov.pl) zamieszczono informację dotyczącą projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej. Przypomniano w niej, że w związku z wejściem w życie (od 1 września 2016 r.) ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej Komisja Europejska, na podstawie decyzji z 19 września 2016 r., wszczęła szczegółowe postępowanie wyjaśniające w sprawie polskiego podatku od sprzedaży detalicznej. Działania Komisji wynikają z obawy, iż progresywne stawki podatku oparte na wielkości przychodów przyznają przedsiębiorstwom o niskich przychodach przewagę nad ich konkurentami. Jednocześnie KE zobowiązała Polskę do zawieszenia stosowania tego podatku do czasu zakończenia jego analizy przez Komisję.

W konsekwencji Minister Rozwoju i Finansów przedłożył Radzie Ministrów projekt nowelizacji ustawy o sprzedaży detalicznej.

W powyższej informacji podanej na stronie internetowej stwierdzono:

“(...) W projekcie nowelizacji zaproponowano, aby przepisy ustawy o sprzedaży detalicznej były stosowane do przychodów ze sprzedaży osiągniętych od 1 stycznia 2018 r., a w konsekwencji nie miały zastosowania do przychodów ze sprzedaży detalicznej osiągniętych w okresie od września 2016 r. do grudnia 2017 r. Oznacza to, że nastąpi wstrzymanie stosowania ustawy, a potencjalni podatnicy tego podatku nie będą musieli składać deklaracji podatkowych o jego wysokości oraz obliczać i wpłacać podatku na rachunek urzędu skarbowego do końca 2017 r. Proponowany okres, w którym ustawa nie będzie stosowana, pozwoli Komisji Europejskiej wydać ostateczną decyzję w tej sprawie. Dzięki przyjętym zmianom – w sytuacji ewentualnego stwierdzenia przez Komisję Europejską, że przepisy ustawy o podatku od sprzedaży detalicznej są niezgodne z rynkiem wewnętrznym – nie dojdzie do udzielenia pomocy publicznej, którą trzeba by zwrócić wraz z odsetkami. Zaproponowano, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dacie ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.”

10. Leasing operacyjny – wyjaśnienia Ministerstwa Finansów.

Ministerstwo Finansów na swojej stronie internetowej (www.sip.mf.gov.pl nr dokumentu 111431/K) zamieściło obszernie wyjaśnienia dotyczące, m.in. warunków uznawania umowy za leasing operacyjny, ustalania przychodów i kosztów u leasingodawcy/leasingobiorcy, skutków zakończenia umowy leasingu (cesji, skrócenia, zerwania, utraty przedmiotu leasingu). Poniżej opisujemy najważniejsze kwestie wyjaśnione przez Ministerstwo Finansów dotyczące leasingobiorcy, budzące niejednokrotnie wątpliwości.

Wydatki u korzystającego zaliczane do kosztów uzyskania przychodów.

Z tytułu umowy leasingu operacyjnego do kosztów uzyskania przychodów korzystający może zaliczyć:

- czynsz inicjalny (wstępna opłata leasingowa), który powinien być zaliczany do kosztów podatkowych jednorazowo w momencie poniesienia, a nie proporcjonalnie do czasu trwania umowy leasingu bez względu na to, czy prowadzona jest PKPiR, czy księgi handlowe (tu: Ministerstwo Finansów stwierdziło, że takie stanowisko jest zgodne z orzecznictwem NSA; przypominamy, że jeszcze do niedawna ta kwestia nie była jednolicie wyjaśniana przez organy podatkowe),
- inne opłaty warunkujące zawarcie umowy, stanowiące koszty uzyskania przychodu w momencie poniesienia,
- opłaty leasingowe (raty leasingowe), z wyjątkiem kaucji zwrotnej, określonej w umowie leasingu, wpłaconej finansującemu (uwaga! Ministerstwo Finansów zaznaczyło, że w sytuacji wykorzystywania samochodu, zarówno na potrzeby działalności gospodarczej, jak i na cele prywatne, podatnik ma prawo zaliczać do kosztów całość opłat leasingowych),
- wydatki związane z bieżącą eksploatacją przedmiotu leasingu, takie jak np. zakup paliwa, mycie, parkowanie, zakup oleju, remont (oczywiście bez obowiązku prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu),
- składki na ubezpieczenia komunikacyjne - jeżeli z umowy leasingu wynika obowiązek ich opłacania przez korzystającego (uwaga! w przypadku samochodu osobowego stosuje się "ograniczenie 20.000 euro", które dotyczy wyłącznie dobrowolnego ubezpieczenia AC, do tej pory ta kwestia była różnie interpretowana); MF wyjaśniło też, że w przypadku, gdy ubezpieczenie wliczone zostanie w raty leasingowe, wówczas koszt ubezpieczenia stanowi w całości koszt uzyskania przychodów,
- wydatki na opłacenie ewentualnych podatków, których obowiązek podatkowy ciąży na finansującym z tytułu własności lub posiadania przedmiotu leasingu, jeżeli z umowy leasingu wynika, że korzystający będzie ponosił ich ciężar.

Wydatki związane z używaniem zastępczego samochodu.

Jeśli w związku z awarią, wadą itp. korzystający otrzyma od leasingodawcy samochód zastępczy, wówczas samochód ten traktuje się również jako wykorzystywany w ramach umowy leasingu. To oznacza, że koszty związane z jego używaniem na analogicznych zasadach są kosztem uzyskania przychodów.

Cesja umowy leasingu.

W przypadku cesji umowy leasingu MF przypomniało dwie ważne kwestie, a mianowicie:

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

- jeśli umowa leasingu nie ulega zmianie, czyli gdy dochodzi jedynie do zastąpienia jednej strony umowy przez inny podmiot, a pozostałe postanowienia są bez zmian (np. długość trwania umowy czy wartość opłat leasingowych), wówczas uważa się, że nie dochodzi do przerwania biegu samej umowy leasingu, a jedynie do zastąpienia jednej strony tej umowy przez inny podmiot;
- jeśli oprócz zmiany strony umowy nastąpiły jeszcze inne zmiany, wówczas umowa taka powinna być oceniana - dla celów podatkowych - jako nowa umowa, którą w sytuacji, gdy nie spełnia warunków podatkowej umowy leasingu, traktuje się jak umowę najmu lub dzierżawy (a to powoduje np. obowiązek prowadzenia tzw. "kilometrówki" przez nowego korzystającego).

Zerwanie umowy leasingu.

W przypadku wcześniejszego zerwania umowy leasingu, wydatki zaliczone dotychczas do kosztów podatkowych pozostają bez zmian (czyli nie ma obowiązku korygowania kosztów). Natomiast zapłacone kwoty związane z zerwaniem umowy leasingu można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów, pod warunkiem spełnienia definicji kosztu zawartej w ustawie o PODOF. Także jednorazowo do kosztów podatkowych można zaliczyć czynsz inicjalny w sytuacji, gdy był rozliczany "w czasie" (u prowadzących księgi handlowe).

Z kolei w przypadku zwrotu zaliczonych do kosztów podatkowych składek ubezpieczeniowych, korzystający powinien zaliczyć je do przychodów.

Utrata przedmiotu leasing (wypadek, kradzież).

Odnosnie opłaty związanej z utratą przedmiotu leasingu na skutek zdarzenia losowego MF potwierdziło, że jeżeli z zawartej z finansującym umowy wynika, że korzystający zobowiązany jest do zapłaty kwoty "rozliczeniowej", to kwotę tę u korzystającego należy uznać za koszt związany z wcześniej zawartą umową leasingu i zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Jednocześnie korzystający powinien zaliczyć do przychodów kwotę otrzymanego odszkodowania, jako dotyczącego składnika majątku związanego z prowadzoną działalnością.

11. Podatek od nieruchomości w spółce cywilnej – interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów.

Minister Finansów na podstawie art. 14a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, w celu zapewnienia jednolitego stosowania prawa przez wójtów, burmistrzów oraz prezydentów miast wydał interpretację ogólną z 21 października 2016 r., w której uznał, że spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.), podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, a także jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej. Kwestia, czy na podstawie tego przepisu podatnikami podatku od nieruchomości może być spółka cywilna, czy są nimi wyłącznie wspólnicy tej spółki, od lat budziła wątpliwości prawne i była niejednolicie rozstrzygana przez sądy administracyjne.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

W związku z tymi rozbieżnościami Minister Finansów w przywołanej na wstępie interpretacji ogólnej rozstrzygnął, że podatnikami podatku od nieruchomości są wspólnicy spółki cywilnej (a nie ta spółka).

MF wskazał m.in., że status prawny spółki cywilnej (jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej) nie jest wystarczający do uznania jej za podatnika podatku od nieruchomości. Konieczne jest dodatkowo wykazanie się tytułem prawnym władania nieruchomością lub obiektem budowlanym (tj. m.in. własność, posiadanie samoistne, użytkowanie wieczyste). Zatem spółki nieposiadające osobowości prawnej mogą być podatnikami podatku od nieruchomości, ale tylko gdy są właścicielami, użytkownikami wieczystymi, posiadaczami samoistnymi i posiadaczami mienia jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa. Natomiast spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej, a ponadto żadne ustawy nie przyznają jej zdolności prawnej. MF przypomniał, że:

“(…) Istota spółki cywilnej wyczerpuje się w wielostronnym stosunku zobowiązaniowym łączącym wspólników (z wyroku SN z dnia 28 października 2003 r., sygn. Akt I CK 201/02). Spółka cywilna nie jest odrębnym podmiotem prawa cywilnego. Spółka cywilna nie ma swego majątku, a działalność w ramach tej spółki jest prowadzona z wykorzystaniem majątku wspólnego wspólników, w tym wniesionego do spółki. Jest to majątek odrębny od majątku osobistego wspólników. Majątek ten nie jest przedmiotem własności spółki, tylko stanowi współwłasność łączną wspólników. W myśl art. 863 § 1 i 2 K.c., wspólnik nie może rozporządzać udziałem we wspólnym majątku wspólników ani udziałem w poszczególnych składnikach tego majątku i w czasie trwania spółki nie może domagać się podziału tego majątku. (...)”

W kontekście powyższego spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości, gdyż nie może we własnym imieniu nabywać praw, w tym własności nieruchomości; nie może stać się posiadaczem samoistnym nieruchomości, użytkownikiem wieczystym gruntu ani posiadaczem mienia jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa. W świetle powyższego Minister Finansów stwierdził, że to wspólnicy spółek cywilnych są podatnikami podatku od nieruchomości i na nich solidarnie spoczywa obowiązek uiszczenia tego podatku.

Inaczej jest natomiast w sytuacji, gdy wspólnik wnosi do spółki wkład w postaci używania nieruchomości. Wówczas obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości ciąży tylko na tym wspólniku, gdyż nieruchomość w takim przypadku nie wchodzi do majątku wspólnego wspólników.

12. Wydatki na odbudowę zniszczonych środków trwałych – interpretacja organu podatkowego.

W interpretacji indywidualnej, Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie z 24 października 2016r. nr 1462-IPPB6.4510.471.2016.2.AP uznał, że nakłady na rekonstrukcję (odbudowę) środka trwałego stanowią jego ulepszenie i jako koszty ulepszenia podwyższają jego wartość początkową rozliczaną następnie poprzez odpisy amortyzacyjne.

W wyniku pożaru spłonęły 2 hale produkcyjne spółki. Obiekty zostały odbudowane. W związku z powyższym zadano pytanie: czy wydatki poniesione na odbudowę hal, które przed pożarem stanowiły środki trwałe, należy zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

w momencie ich poniesienia, czy też będą one rozliczane poprzez odpisy amortyzacyjne po zakończeniu prowadzonych prac?

Zdaniem spółki, wydatki poniesione na odbudowę zniszczonych pożarem hal produkcyjnych i przywrócenie ich stanu, w jakim się znajdowały przed pożarem, należy zakwalifikować bezpośrednio w koszty bieżącej działalności spółki, analogicznie jak wydatki remontowe.

Innego zdania był jednak organ podatkowy, uznając stanowisko spółki za nieprawidłowe. W ocenie organu podatkowego, w takim przypadku należy zastosować zasady określone w przepisach ustawy o PDOP odnoszące się do ulepszenia środka trwałego. Jak przypomniał organ podatkowy, na mocy art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy o PDOP, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na ulepszenie środków trwałych, które zgodnie z art. 16g ust. 13, powiększają wartość środków trwałych, stanowiącą podstawę naliczania odpisów amortyzacyjnych.

Stosownie zaś do art. 16g ust. 13 ustawy o PDOP, środek trwały można uznać za ulepszony, gdy został on przebudowany, rozbudowany, poddany rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji, a wartość poniesionych nakładów przekracza 3.500 zł w roku podatkowym.

Odbudowa stanowi rekonstrukcję, a co za tym idzie, przedstawione działania prowadzą według powołanego przepisu do ulepszenia środka trwałego. Będą zatem powiększały wartość początkową tego składnika majątku i będą stanowiły koszty podatkowe poprzez odpisy amortyzacyjne.

Zdaniem organu podatkowego, w omawianej sprawie nie może być mowy o remoncie przedmiotowych budynków. W myśl definicji zawartej w art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.), przez remont należy rozumieć wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym.

W przedstawionym przypadku spółka nie dokonała napraw spalonych częściowo budynków, ale dokonała całkowitego ich odtworzenia. Nawet gdyby budynki zostały odbudowane wiernie odwzorowując zniszczone hale, to prace odtworzeniowe byłyby pracami zbyt zaawansowanymi, aby mogły być uznane za remont. Z remontem bowiem mielibyśmy do czynienia, gdyby wykonywane prace dążyły do przywrócenia stanu technicznego istniejących budynków. W przedmiotowej sprawie natomiast występuje odbudowa budynków od podstaw. Zatem prace takie należy potraktować jako rekonstrukcję, a więc ulepszenie środka trwałego.

Jak stwierdził organ podatkowy: *“(...) Poniesione nakłady na rekonstrukcję (odbudowę) hal produkcyjnych będą stanowiły ulepszenie tych składników majątku spółki i jako koszty ulepszenia tych środków trwałych podwyższą wartość początkową budynków, a następnie będą rozpoznawane poprzez odpisy amortyzacyjne. (...)”*

II. INFORMACJA O PRZEPISACH

1. Nowelizacja ustawy o VAT opublikowana.

W Dzienniku Ustaw z 15 grudnia 2016 r., pod poz. 2024, opublikowano ustawę z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa generalnie weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

2. Ogłoszono jednolity tekst ustawy o PDOP.

W Dzienniku Ustaw z 24 listopada 2016 r., pod poz. 1888, opublikowane zostało obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

3. Nowa Klasyfikacja Środków Trwałych (KŚT 2016) od 1 stycznia 2017 r.

W Dzienniku Ustaw z dnia 18 listopada 2016 r., pod poz. 1864, opublikowano rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT). W załączniku do tego rozporządzenia zawarto nową Klasyfikację Środków Trwałych (KŚT), zwaną "KŚT 2016".

Wprowadzenie KŚT 2016 wynika ze zmian w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) z 2015 r. oraz z nowelizacji rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

Wprowadzone zmiany dotyczą nowego sposobu klasyfikacji oraz nazewnictwa grup, podgrup oraz rodzajów, w tym: grupy 0, grupy 4 oraz grupy 6.

Choć generalnie rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., w sprawach podatkowych (PIT i CIT), ewidencji i sprawozdań wynikających z ustawy o rachunkowości, przekazywania danych wykorzystywanych dla celów statystycznych, do 31 grudnia 2017 r. stosuje się dotychczasowe rozporządzenie. W pozostałych sprawach stosuje się jednocześnie dotychczasowe rozporządzenie oraz KŚT 2016.

4. Właściwość organu podatkowego w sprawie odroczenia terminu do złożenia informacji o ewidencji VAT w formie JPK.

W Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2016 r., pod poz. 1875, opublikowano rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 9 listopada 2016 r., zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych.

Mocą tego rozporządzenia, organem podatkowym właściwym do odroczenia terminu do złożenia informacji o ewidencji VAT w formie JPK jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika w sprawie rozliczenia VAT ("nowy" ust. 4 dodany do § 15 ww. rozporządzenia).

Rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, tj. z dniem 7 grudnia 2016 r.

5. Stwaki karty podatkowej na 2017 rok.

W Monitorze Polskim z 16 listopada 2016 r., pod poz. 1120, opublikowano obwieszczenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 października 2016 r. w sprawie stawek karty podatkowej, kwoty, do której można wykonywać świadczenia przy prowadzeniu niektórych usług z wyjątkiem świadczeń dla ludności, oraz kwartalnych stawek ryczałtu od przychodów proboszczów i wikariuszy, obowiązujących w 2017 r. Stawki te będą takie same jak w roku 2016.

6. Zmiany w opodatkowaniu sprzedaży żywności.

W Dzienniku Ustaw z 5 grudnia 2016 r., pod poz. 1961, opublikowano ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia sprzedaży żywności przez rolników.

Z informacji do ww. ustawy, zamieszczonej na stronie internetowej www.prezydent.pl, wynika, że podstawowym celem tej ustawy jest stworzenie polskim rolnikom lepszych możliwości rozwoju produkcji i sprzedaży konsumentom finalnym żywności wyprodukowanej w całości lub w części z własnej uprawy, chowu lub hodowli. W zakresie kwestii podatkowych, m.in. modyfikacji ulegną zasady opodatkowania sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych przetworzonych w sposób inny niż przemysłowy. Sprzedaż taka, po spełnieniu określonych warunków, kwalifikowana jest do przychodów z tzw. innych źródeł. Przychody te będą zwolnione z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych do kwoty 20 tys. zł. Producent, po uzyskaniu ze sprzedaży przerobionej żywności przychodów w wysokości 20 tys. zł, będzie mógł wybrać opodatkowanie na podstawie 2% stawki podatku zryczałtowanego.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

7. Opublikowano ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawę ją wprowadzającą.

W Dzienniku Ustaw z 2 grudnia 2016 r., pod poz. 1947, opublikowano ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Ustawa ta określa, m.in. zadania, organy i organizację Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: KAS), formy realizacji niektórych zadań KAS i szczególne uprawnienia organów KAS oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, a także zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy.

Ponadto w Dzienniku Ustaw z 2 grudnia 2016 r., pod poz. 1948, opublikowano ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zgodnie z tą ustawą, ww. ustawa o KAS generalnie wejdzie w życie z dniem 1 marca 2017 r.

8. Zmiana rozporządzenia akcyzowego.

W Dzienniku Ustaw z 16 listopada 2016 r., pod poz. 1854, opublikowano rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 4 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy.

W wyniku wprowadzonych zmian przedłużono do dnia 31 grudnia 2018 r. zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, importowanych, nabywanych wewnątrzspółnotowo i wyprodukowanych na terytorium kraju, wymienionych w załączniku do rozporządzenia w sprawie zwolnień wyrobów akcyzowych... (między innymi: piwo, alkohol etylowy skażony, oleje ropy naftowej, gaz ziemny i pozostałe wyroby gazowe, preparaty smarowe, cygara i cygaretki) oraz wyrobów akcyzowych wyprodukowanych poza terytorium kraju, przeznaczonych do użycia na wystawach, targach, salonach i imprezach o podobnym charakterze.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od jego ogłoszenia, czyli z dniem 1 grudnia 2016 r.

9. Nowe zwolnienie w ustawie o PDOF.

W Dzienniku Ustaw z 17 listopada 2016 r., pod poz. 1860, opublikowano ustawę z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem". Ustawa ta wprowadziła, m.in. zmianę w ustawie o PDOF, poprzez dodanie, w art. 21 ust. 1, pkt 8b, wprowadzającego zwolnienie od podatku dochodowego jednorazowych świadczeń otrzymanych na podstawie ustawy o wsparciu kobiet...

Zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

10. Stawki podatku od środków transportowych na 2017 rok.

W Monitorze Polskim z 13 października 2016 r., pod poz. 979, opublikowano obwieszczenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 października 2016 r. w sprawie podatku od środków transportowych obowiązujących w 2017 r. Zawarte w załącznikach do obwieszczenia stawki minimalne określają stawki, o których jest mowa w załącznikach nr 1-3 do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.).

11. Zmiany w ustawach o PDOF I PDOP.

W Dzienniku Ustaw z 27 września 2016 r., pod poz. 1550, opublikowano ustawę z dnia 5 września 2016 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Główne zmiany dotyczą:

- 1) obniżenia stawki podatkowej z 19% do 15% u niektórych podatników CIT,
- 2) doprecyzowania i rozszerzenia katalogu dochodów (przychodów), które uznaje się za osiągnięte na terytorium RP przez podatników niemających w Polsce miejsca zamieszkania podlegających ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu,
- 3) wprowadzenia nowych zasad ustalania przychodu od wnoszenia aportów.

12. Wysokość minimalnej stawki godzinowej w 2017 r.

W Monitorze Polskim z 27 września 2016 r., pod poz. 934, opublikowano obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 września 2016 r. w sprawie wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2017 r. Ustalono, że od dnia 1 stycznia 2017 r. wysokość minimalnej stawki godzinowej dla osób świadczących pracę na podstawie umowy zlecenia lub o świadczenie usług wynosić będzie 13 zł.

III. ORZECNICTWO SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH I INTERPRETACJE.

1. Od wyżywienia ponad limit diety należy pobrać podatek dochodowy.

Ze zwolnienia od podatku dochodowego korzysta wyłącznie ta część otrzymanych przez pracownika świadczeń na pokrycie kosztów wyżywienia w podróży (bez względu na formę tego świadczenia), która nie przekracza wysokości diety z tytułu podróży służbowej.

NSA w wyroku z 5 października 2016 r., sygn. akt II FSK 2521/14.

2. Udokumentowanie nakładów na ulepszenie środka trwałego.

Wartość ulepszeń środka trwałego ustala się wyłącznie na podstawie zgromadzonych dokumentów źródłowych w postaci rachunków, faktur oraz innych dokumentów potwierdzających fakt zakupu towaru lub usługi. Dokumentów tych nie można zastąpić jakimkolwiek innym dowodem, a w szczególności dowodem z opinii biegłego. Wartości ulepszeń nie można również domniemywać na podstawie wyjaśnień podatnika lub zeznań świadków.

NSA w wyroku z 19 października 2016 r., sygn. Akt II FSK 1484/16.

3. Sprzedaż budynku mieszkalnego wykorzystywanego w działalności spółki osobowej a PIT .

Sprzedaż budynku mieszkalnego wykorzystywanego w działalności spółki osobowej a PIT. Jeżeli budynek będący przedmiotem sprzedaży jest budynkiem mieszkalnym i jego sprzedaż nastąpi po upływie pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nieruchomości została nabyta, to nie powstanie u podatnika (tu: wspólnika spółki komandytowej) przychód z tego tytułu. Nie będzie on zatem zobowiązany do zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych w związku ze sprzedażą przez spółkę takiego budynku wraz z gruntem.
NSA w wyroku z 28 września 2016 r., sygn. akt II FSK 2320/14.

4. Zawarcie umowy deweloperskiej nie uprawnia do skorzystania z ulgi mieszkaniowej.

Zawarcie umowy deweloperskiej nie uprawnia do skorzystania z ulgi mieszkaniowej
Tylko takie nabycie nieruchomości, które służy zaspokojeniu celów mieszkaniowych podatnika może skutkować zwolnieniem od podatku dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych. Samo zawarcie umowy deweloperskiej nie skutkuje nabyciem nieruchomości.
Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach z 17 października 2016 r., w interpretacji indywidualnej nr 2461-IBPB-1-1.4511.463.2016.2.MJ.

5. Odliczanie 100% VAT od nabycia samochodu przeznaczonego do odsprzedaży.

O nabyciu samochodu w celu odsprzedaży decydują obiektywne kryteria, na podstawie których można ocenić, czy podejmowane przez podatnika czynności odpowiadają czynnościom podejmowanym przez osoby wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą w takim zakresie.
NSA w wyroku z 5 lipca 2016 r., sygn. I FSK 125/15.

6. Samochód osobowy nabyty na potrzeby firmowe sporadycznie wykorzystywany prywatnie.

Samochód osobowy uznany w firmie za środek trwały, pomimo sporadycznego wykorzystywania do celów prywatnych, podlega amortyzacji na zasadach ogólnych, z uwzględnieniem limitu 20.000 euro.
Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 27 września 2016 r., nr 2461-IBPB-1-1.4511.460.2016.1.WRz.

7. Koszty uzyskania przychodów przy sprzedaży udziałów w spółce z o.o.

W momencie zbycia udziałów spółki z o.o. wspólnik ma prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów nie tylko wydatki związane z pierwotnym objęciem udziałów, ale również wartość przypadającego na wspólnika (w stosunku do posiadanych udziałów) kapitału zapasowego spółki, który został przeznaczony na podwyższenie kapitału zakładowego.
Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy w interpretacji indywidualnej z 30 września 2016 r., nr ITPB4/4511-622/16-1/MP.

8. Sfinansowanie szkolenia dla tymczasowych pracowników jest u nich przychodem.

Zwolnienie od podatku świadczeń na podnoszenie kwalifikacji zawodowych nie ma zastosowania do pracowników tymczasowych.
WSA w Gdańsku w interpretacji indywidualnej z 26 lipca 2016 r., sygn. akt I SA/Gd 560/16.

9. Wartość początkowa środka trwałego otrzymanego aportem.

Wartość początkową środków trwałych, które zostały wniesione w postaci aportu do spółki kapitałowej, stanowi ich wartość określona na dzień wniesienia wkładu, nie wyższa jednak od wartości rynkowej.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 28 września 2016 r., nr IBPB-1-2/4510-728/16-1/BD.

10. Nakłady na cudze składniki majątku to darowizna wyłączona z kosztów podatkowych.

Nakłady poniesione na cudze składniki majątku mają charakter darowizny mimo, że celem poniesienia tych nakładów było uatrakcyjnienie oferowanych przez podatnika produktów - mieszkań wybudowanych w luksusowym apartamentowcu. Zatem nakładów tych podatnik nie zaliczy do kosztów uzyskania przychodów.

NSA w wyroku z 13 września 2016 r., sygn. akt II FSK 2186/14.

11. Kiedy sprzedaż nieruchomości należy uznać za działalność gospodarczą?

W celu ustalenia, czy podmiot sprzedający działki występuje w charakterze podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, czy też w ramach zarządu majątkiem prywatnym, należy zbadać całokształt podejmowanych przez niego działań oraz ocenić, czy środki, jakie angażuje, są podobne do wykorzystywanych przez handlowców.

Rozpatrywana przez NSA sprawa dotyczyła ustalenia, czy osoba fizyczna - sprzedając działki - działała jako podatnik VAT. Występując o wydanie interpretacji w indywidualnej sprawie wskazała ona, że otrzymała w drodze spadku, m.in. wkład gruntowy, który następnie został przeznaczony do sprzedaży pod budownictwo mieszkaniowe. Działki te były składnikami jej majątku osobistego, nie były wykorzystywane w działalności gospodarczej i rolniczej, a osoba ta nie była czynnym podatnikiem VAT. W celu przygotowania nieruchomości do sprzedaży, poniosła wydatki na podział i uzbrojenie terenu, zamieszczanie ogłoszeń itp. Dodała ponadto, że gmina nie posiadała miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu, a w decyzji o warunkach zabudowy określono, że działki mają być przeznaczone na zabudowanie budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi. Wątpliwości dotyczyły, m.in. tego, czy sprzedaż działek jest opodatkowana 23% VAT, czy zwolniona z VAT. Sprzedająca działki uznała, że w sytuacji, gdy brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to sprzedaż niezabudowanej działki jest zwolniona z VAT, gdyż nie można stwierdzić, że działka jest przeznaczona pod zabudowę.

NSA z 13 lipca 2016 r., sygn. akt I FSK 101/15.

12. Likwidacja szkód po nierzetelnym podwykonawcy a VAT.

Koszty wykonawstwa zastępczego - zwracane podatnikowi przez nierzetelnego podwykonawcę - mają charakter odszkodowania i nie podlegają opodatkowaniu VAT. Jest tak zarówno w przypadku zlecenia wykonania prac innemu podmiotowi, jak i wykonania ich przez podatnika własnymi zasobami.

NSA z 9 września 2016 r., sygn. akt I FSK 262/15.

Informator Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego

Informacje zawarte w „Doradcy” mają charakter ogólny i nie stanowią porady podatkowej ani prawnej. Wszelkie uwagi oraz sugestie prosimy kierować drogą mailową na adres Wielkopolskiego Stowarzyszenia Podatkowego: info@doradca-wsp.pl